

[PRZYGROŻENIE *sb n*

I sg przygroż(e)ni(e)m.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Nakaz połączony z groźbą:

*Wyrażenie przyimkowe: »z przygrożeniem«: A gdy Krol według onegoż zwyczajiu uczynił zaś gody/ vpominał goście aby sie vdali na wesołą myśl/ á przyzwawfły Hermoná z przygrożenie^m/ rzekł: Ty niezbędniku/ wieleści kroć trzebá o to rofkázowác? Te flonie chcefli y teras nágotuy aby byli gotowe ná iutrzeyfły dzień ku wytráceniu tych żydow. *Leop 3.Mach 5/24 (Linde s.v. przygrozić).**

Cf PRZEGROŻENIE, [PRZYGROZA], PRZYGROZIĆ

MP